

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, artikli 5 lõike 1 punkti c ja artikli 7 lõiget 1 koostoides selle määruse artikli 3 lõike 1 punktiga b ja lõikega 5 tuleb tõlgendada nii, et kui tegemist on ümberistumisega lennuga, mis koosneb kahest lennust ja mille kohta on tehtud ühtne broneering ning mis väljub kolmandas riigis asuvast lennujaamast ja suundub sihtkohta liikmesriigis asuvas lennujaamas muu liikmesriigi lennujaama kaudu, võib reisija, kes hilines oma lõppsihtkohta kolm tundi või rohkem seetõttu, et hilines esimene lend, mida koodijagamise kokkuleppe alusel teostas kolmandas riigis asuv lennuettevõtja, esitada selle määruse alusel kahju hüvitamise hagi ühenduse lennuettevõtja vastu, kes teostas teise lennu.

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10; parandus ELT 2018, L 155, lk 35).

**Katjes Fassin GmbH & Co. KG 21. septembril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda)
10. juuli 2020. aasta määruse peale kohtuasjas T-616/19: Katjes Fassin GmbH & Co. KG versus EUIPO**

(Kohtuasi C-446/20 P)

(2021/C 9/09)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Katjes Fassin GmbH & Co. KG (esindaja: advokaat S. Stolzenburg-Wierner)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Haribo The Netherlands & Belgium B.V.

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 12. novembri 2020. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta apellandi kohtukulud tema enda kanda.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Belgia) 24. septembril 2020 – Namur-Est
Environnement ASBL versus Région wallonne**

(Kohtuasi C-463/20)

(2021/C 9/10)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Namur-Est Environnement ASBL

Vastustaja: Région wallonne

Eelotsuse küsimused

1. Kas otsus „anda karjääri käitamise eesmärgil luba häirida loomi ja kahjustada nende liikide elupaiku“ ja otsus, millega antakse nimetatud käitamiseks luba või keeldutakse selle andmisest (ühtne luba), kujutavad endast sama „teostusluba“ (Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta ⁽¹⁾) artikli 1 lõike 2 punkti c tähenduses), mis on seotud sama projektiga (nimetatud direktiivi artikli 1 lõike 2 punkti a tähenduses), kui ühelt poolt ei saa karjääri käitamist toimuda neist otsustest esimese otsuse ning kui teiselt poolt on ühtseid lubasid väljastaval asutusel võimalus hinnata käitamise mõju võrreldes esimese otsuse teinud asutuse poolt kindlaks määratud parameetritega rangemalt?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas selles direktiivis, eelkõige selle artiklites 2, 5, 6, 7 ja 8 ette nähtud nõudeid on piisavalt järgitud, kui üldsuse kaasamise etapp toimub pärast otsuse „anda karjääri käitamise eesmärgil luba häirida loomi ja kahjustada nende liikide elupaiku“ vastuvõtmist, kuid enne seda, kui võetakse vastu peamine otsus, mis annab arendajale õiguse karjääri käitamiseks?

⁽¹⁾ ELT 2012, L 26, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Nürnberg (Saksamaa) 29. septembril 2020 – RightNow GmbH versus Wizz Air

(Kohtuasi C-469/20)

(2021/C 9/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Nürnberg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: RightNow GmbH

Kostja: Wizz Air

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes ⁽¹⁾ artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et lennuettevõtja tüüptingimustes sisalduv tingimus, mille suhtes ei ole eraldi kokku lepitud ja mille kohaselt tuleb lennu broneerinud tarbijaga elektroonilise sidevahendi kaudu sõlmitud lepingu suhtes kohaldada lennuettevõtja asukohariigi õigust, mis ei ole identne lennu broneerinud tarbija hariliku viibimiskoha riigi õigusega, on ebaõiglane, kuivõrd see eksitab tarbijat, jättes teda teavitamata sellest, et mõne muu õiguse valik on vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määruse (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma I“) ⁽²⁾ artikli 5 lõike 2 teisele lõigule piiratud ja valida ei või mis tahes õigust, vaid ainult sellise õiguse, mida on nimetatud Rooma I määruse artikli 5 lõike 2 teises lõigus?

Kohtuasi kustutati Euroopa Kohtu 12. novembri 2020. aasta määrusega Euroopa Kohtu registrist.

⁽¹⁾ EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.

⁽²⁾ ELT 2008, L 177, lk 6.